

Den gale maler

(EKC - tale i Skærbæk Fritidscenter, kunstnerhuset - 01.09.2010, kl. 19.00)

Naturens socialsurrealisme

For nogle uger siden var jeg i mit andet fædreland Sverige, nærmere bestemt i Emmaboda-området i Småland. Klokken var 2.00 en bælgmørk nat, da hunkatten vækkede mig med nogle høje hormonhyl. Jeg ved af erfaring, at jeg ligeså godt kan stige op og lukke hende ud, da hun ellers bliver ved at hyle og jamre. Søvntrukken tumler jeg ned ad trappen fra øverste etage og åbner døren ud til haven med katten omkring mine ben.

Jeg sætter mig på trappestenen jeg selv engang har bygget og støbt og tænder en smøg mens katten springer ind under bilen 10 m. væk. Pludselig ser jeg at noget bevæger sig i jordbærlandet og tror at det er et rådyr, hvilket er ret normalt. Dyret står stille hvilket et rådyr aldrig gør når det opdages, og jeg får en isnende fornemmelse og gåsehud da jeg ser at det er en jævla kæmpehund som stirrer på mig. Ingen halsbånd og en firkantet betonkæbe dog uden øjne som lyser i natten. Jeg klapper i hænder og vifter frenetisk med armene og udyret lunter af sted og katten kommer springende med en hale tyk som stort tovværk og rejste ryghår.

*Jeg trækker indendørs og ser den igen fra sikker tilflugtssted, bag vinduesglas. Vi kunne vel kalde denne oplevelse for "**naturens socialsurrealisme**".*

Min egen kunst har jeg valgt at kalde for "socialsurrealisme". Den og mit mangeårige kunstnerliv vil jeg fortælle lidt om i de kommende minutter, men inden da

(Velkomst)

.....vil jeg gerne sige hjertelig tak til værtskabet for venlig imødekommenhed og så absolut også en stor tak til de mange fremmødte tilhørere.

Nogle praktiske bemærkninger:

- 1) I er meget velkomne til at stille spørgsmål **efter** foredraget
- 2) Når mit foredrag er forbi, håber jeg at **I vil dele jeres fornøjelse mellem buffeten og et udsnit af mine billeder, der hænger der (peger i retning af billedophæng)**

Barndom/ungdom

Det hele startede for ca. 60 år siden på Frederiksberg. Mine kære forældre havde et godt gammeldags ismejeri, med slid og slæb fra morgen til aften, hvor jeg og min x-år yngre bror også måtte yde vores bidrag. Min fader malede også, dog lidt mere traditionel i sine motivvalg, og også med olie.

Efter en skolegang på ti år, kom jeg i lære som elektriker, hvor jeg lærte mig de klassiske håndværksmæssige dyder, hvilket jeg også senere har haft stor nytte af som billedkunstner. Jeg arbejdede så nogle år som elektriker.

Herefter blev jeg klub- og forretningsindehaver på Vesterbro i pornobranchen. Vi befinder os nu i slutningen af tresserne under en glad og optimistisk tid, hvor alt syntes muligt.

Pornomiljøet tiltalte mig! Jamen hvorfor nu det? Jo fordi den rå, nøgne og hudløse humor jeg mødte her **var mere end bare tomme ord**. Det var (og er sikkert stadigvæk) et barsk og hårdt miljø, men også med **et sammenhold, som jeg sjældent har mødt andre steder**.

Jeg var i branchen nogle år, inden jeg blev postarbejder ved **Omkarteringen på Hovedpostkontoret** på Tietgensgade. Her fandtes også et **sammenhold og en solidaritet** som sagde mig meget og en god arbejdsplads, rent menneskeligt.

Jeg bliver voksen i kollektivet

Vinteren 1977 - 78 flyttede jeg så til Småland i Sverige, hvor nogle mennesker jeg havde hørt om fra venner havde et kollektiv. Det var her jeg blev voksen for alvor i en alder af tredive år, bedre sent end aldrig (*smiler ud til publikum*). Det var også her jeg begyndte at tage ansvar for mit eget liv. Kollektivet bestod af en grundstamme på 6-7 voksne, en masse børn og om sommeren mængder af tilrejsende venner og gæster. Fælles arbejde, fælles pengekasse, en rimelig fælles grundholdning og en med social profil. Det bestod bl.a. i, at vi tog hånd om unge svenske piger og drenge, der havde problemer af forskellig art.

Kunst i startblokken

Det var også i disse år i Småland, at jeg for alvor begyndte at male med olie. Alle voksne syslede med kunst og kunsthåndværk og efter nogle gode lærerige år i kollektivet begyndte jeg så på malerskole i Ølands Skogsby. Her lærte jeg mig de grundlæggende ting om oliemaleri og også om andre teknikker, som jeg senere har anvendt i mit maleri.

Mailis Gullin - mit livs soulmate

Jeg mødte så en **meget dejlig svensk kvinde Mailis Gullin** i midten af firserne. Mailis var på det tidspunkt blevet enke efter den temmelig kendte svenske saxofonist Lars Gullin. Musikken har også fulgt hende gennem dele af hendes liv. Som guitarist og sangskriver har hendes kunst i store perioder været stimulerende ikke bare for svensk publikum, men også i vores efterhånden mangeårige samliv i Broakulla i Emmaboda kommune.

Mailis var....og er stadigvæk mit livs soulmate. Stimuleringen gav bl.a. fart på maleriet. Udstillingerne fulgte så efter i store dele af Sydsverige.

Mine år i svensk politik

Alligevel blev der også tid til politisk arbejde i samme periode. Jeg valgte helt naturligt ud fra mine livsholdninger at kaste mit arbejdsmæssige lod hos Vänsterpartiet (v). Partiets politiske platform kan sammenlignes med en blanding af Enhedslisten og SF i Danmark. Det førte til, at jeg blev valgt ind i Emmaboda Kommun som "kommunfullmäktig" for en 4-årig periode. Partiets Vänsterpartiets repræsentation ligger fortsat på 1-2 mandater i den gennem mange år socialdemokratisk-dominerede kommune. For mig gav det et interessant indblik på svensk lokalstyre. Men det gav også et indblik på folks mere "ærbødige" omgang med min person, der ikke bekom mig helt vel.

Det er også set i Danmark, at mere eller mindre kendte kunstnere for en periode gik ind i politik. I kender sikkert nogle eksempler.....

Jeg tror med en vis sikkerhed, at de fleste kunstnere, hvad enten det skuespillere eller som mig billedkunstnere har svært ved at forlige det daglige politiske spil med kunstens anderledes empatiske spilleregler. Som gammel udlært elektriker kunne jeg tilføje, at det er 2 vidt forskellige håndværk med meget forskellig tekst på de respektive svendebreve ☺!

Tilbage til Danmark

I år 2000 besluttede jeg af forskellige grunde definitivt at vende tilbage til Danmark. Først i en villa hos en ældre mand, hvor jeg havde et stort atelier, men han døde desværre.

I dag bor jeg så i en lille atelier-lejlighed Københavns sydhavnskvartér på tredje sal og er meget glad for stedet og hele miljøet her. Ofte tager jeg ind til Vesterbro, der altid vil være et af mine inspirerende "jagtområder". Det har altid været og vil fortsat være - uanset moderniseringen af bydelen - et råt og uhyre inspirerende område af Københavns centrum, i hvert fald til social-surrealistiske motiver.....

Min aktuelle kunst

Jeg maler olie og kalder mine billeder **socialsurrealistiske**, da det er sådan jeg opfatter virkeligheden på mine malerier. Jeg forsøger bevidst at male tidløst og alligevel skildre den forvirrede tid vi lever i, med **ytringsfriheden og humoren som vigtige byggestene i mit maleri**. Iblandt er indholdet i billederne politisk, andre gange er det bare et maleri, dog altid med **mit personlige fingeraftryk og udtryk**. Oftest kan mennesker lide mine malerier, dog ikke altid men det er yderst sjældent, at folk er ligegyldige overfor billederne. En reaktion er der næsten altid. Jeg har nu malet i mere end 30 år og det bør også kunne ses i billederne.

Inspirationen til min billedkunst hentes i udvalgte sociale miljøer, blandt andet i den københavnske Vesterbro-bydel. Fra tid til anden besøges gallerier og udstillinger. Også Internettet giver inspiration.

Min hjemmeside <http://ekc-kunstmaler.dk> giver yderligere indtryk af min kunst i et selvstændigt galleri. Der er priser, kommentarer og udstillingsoversigt

Cybergalleriet.dk er et af mine faste digitale links. Jeg har profil på sitet og har regelmæssige kontakt med adskillige dejlige kunstkolleger. Min **TV2-blog** giver også ofte næring, især når jeg "hænger et billede op på bloggen" til kommentering.

Dagens poster (plakat) "Den gale maler"

I anledningen af ferniseringen og udstillingen her i Skærbæk har jeg fået fremstillet en plakat (*peger i retning af ophængningen.....*).

Motivet er vist meget klart. Noget, som de fleste af os holder af. Ægte dansk hjemlig hygge.

Familien i lejligheden kunne såmænd have et øjebliksbillede fra min egen barndom i lejligheden på Frederiksberg. Et tidsbillede fra 1950erne, hvor livet ikke var nær så surrealistisk, som verden og Danmark kan forekomme i dag anno 2010.

Meget er sket, siden "jeg sad der ved bordet".....ganske meget. I har hørt om nogle af mine livs "hotspots" og lad os derfor til slut rette fokus mod den nære fremtid.

Fremtid

Når denne udstilling i Skærbæk Fritidscenter er afsluttet d. 30.sept., afholdes min næste i en bankfilial på Langelinie i København i november måned. - Aktuelt er der forhandlinger i gang om udstillinger i 2011, men de er ikke afsluttet endnu.....

(Afslutning)

.....derimod afslutter jeg dette lille foredrag. - Se.... nu befinder os jo i dette øjeblik i Skærbæk i det stolte Sønderjylland. Derfor er det vel naturligt at slutte af med at citere en kendt Skærbæk-borger.

"Livet leves gennem billeder". Det mener sociologen Henrik Dahl, som er vokset op i Skærbæk. Dertil kom lille Henrik som 8-årig med sin præstefar og de i alt 7 børn. Han har siden fortalt, at det var lidt af et kulturchok.

Som voksen blev han lidt af en trendspotter. I 2005 skrev Henrik Dahl *"Mindernes Land"* om, hvordan man gør strenge tider til gode gamle dage. I bogen, som måske burde hedde *"Mindernes Dahl"*, skriver han om at gå fra nøjsomhed til "anerkendelsessamfundet", hvor vi lever i overflod.

Denne nu tidligere **Skærbæk-borger** er blevet god til at iagttage sin omverden, og meget dygtig til at viderebringe det sete.

"Socialsurrealisme" er en art i malerkunsten, der også gerne skulle videreformidle nogle af de samme elementer.....ikke i ord, men illustrativ kunst på et lærred.

Jeg håber, at I vil nyde min kunst! Tusind tak for jeres opmærksomhed!